

Full diocesà

1 d'octubre del 2023

p5 —Entrevista amb motiu del nou curs de catequesi

p7 —L'exfutbolista Ronaldo rep el sagrament del baptisme

La dignitat humana en joc al Mediterrani

La cosmopolita Marsella va acollir el dissabte 23 de setembre el Sant Pare, que participà en les Trobades del Mediterrani i en una missa multitudinària.

Francesc va llançar un potent missatge dirigit als països mediterranis i a Europa, clamant perquè les cultures que conflueixen en la mar es trobin en la pau i en la convivència: «La vocació del Mediterrani és ser un lloc on països i realitats diferents es trobin sobre la base de la comuna humanitat que tots compartim, i no d'ideologies contraposades.» I va advertir que el *mare nostrum* s'està convertint en el *mare mortuum*, referint-se a la pobresa, al tràfic il·legal de persones, als naufragis i a l'augment de la tensió i la criminalitat (que s'està notant en ciutats com Marsella).

Davant aquest fet, va clamar per un augment de l'acolliment i la solidaritat, bo i reconeixent les dificultats «per a acollir, protegir, promoure i integrar les persones no desitjades». Tanmateix va insistir que el «criteri principal no pot ser la conservació del propi benestar, sinó la salvaguarda de la dignitat humana». El Papa també tingué una estona de recolliment en el memorial dels migrants i mariners que han perdut la vida en el mar, i es trobà amb el clergat de la ciutat i amb el president francès, Emmanuel Macron. En el memorial va recordar: «No hem d'acostumar-nos a considerar els naufragis com a notícies ni els morts com a xifres: ells són rostres i històries, vides trencades i somnis destrossats. No podem resignar-nos a veure éssers humans tractats com a mercaderia.»

«Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, que aprengui els vostres camins»

Diumenge XXVI durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

(18,25-28)

Salm responsorial

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.

[24]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortalesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entrañable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanagloria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guiï pels propis interessos, sinó que miri pels altres.

Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: [ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.]

(2,1-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills va dir al primer: "Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui." Ell res-

pongué: "No hi vull anar." Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: "Hi vaig de seguida, pare." Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?» Li responen: «El primer.»

Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

(21,28-32)

«Us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts»

Dir o fer

Carles Riera i Fonts, pvre.

Déu ens crida a compartir el Regne i li podem dir que sí o li podem dir que no. A vegades el que ell vol i el que nosaltres fem coincideixen, però altres vegades es presenta una discrepància entre la seva voluntat i el nostre obrar. Obeïm els seus desitjos o bé seguim els nostres capritxos.

En la paràbola de l'evangeli, Jesús explica com gent que campen al marge de la societat poden canviar el rumb de la seva vida repensant el seu no inicial i fent cas del voler del Pare, mentre que d'altres d'aparentment conformes a la doctrina, notables seguidors de la llei i dels preceptes, poden dir que sí tot d'una però trencar la promesa a la curta o a la llarga. Aquests diuen, però els altres fan.

Cal tenir cor i ment ben disposats per a rebre l'anunci del Regne. I poder dir: «Nosaltres hem conegut i hem cregut l'amor que Déu ens té» (1Jn 4,16). Fer la seva voluntat sense caure en el parany de dir sí a la Paraula de Déu però no procurar propagar-la, de dir sí a Crist però no a la comunitat cristiana, de dir amén a tot però, en realitat, portar la contrària.

Orientar-se vers el Bé suprem és trobar el gust de comprendre la voluntat de Déu, acceptar-ne la dificultat i tenir l'audàcia de dur-la a terme. Ell ens crida a ser útils treballant a la seva vinya, a no parlar per parlar, ans a dir en cada moment allò que en cada moment cal dir —com recomana Horaci en la seva *Ars poetica*.

Jesús —punt de referència de l'aventura humana— ens marca el camí per a transfigurar el món si nosaltres, modestament però coratjosament, hi col·laborem.

La imatge

La fama l'obté qui parla molt i en diu de gruixudes; qui es posa darre una pancarta, si pot ser, cridant. Però després no el trobes allí on cal socórrer el necessitat, compartir amb qui no té, prestar l'escalf d'una mà amiga que acompanyi. Dels dos fills, el segon va anar a la vinya, escoltà la predicació de Joan, acomplí la voluntat del Pare, esdevingué útil per al Regne de Déu.

Paràbola del pare i els dos fills (1534-35).
George Pencz

Agenda

Lit. hores: Setmana II

2 dilluns

Els Sants Àngels de la Guarda
Beat Antoni Chevrier, prev.
Ba 4,5-12.27-29/Salm 68/Mt 18,1-5.10

3 dimarts

—Sant Francesc de Borja, jesuïta
Za 8,20-23/Salm 86/Lc 9,51-56

4 dimecres

—Sant Francesc d'Assís, diaca i fund.
Ne 2,1-8/Salm 136/Lc 9,57-62

5 dijous

Tèmpores de petició i acció de gràcies
—Santa Faustina Kowalska
Dt 8,7-18/1Cr 29/2C 5,17-21/
Mt 7,7-11

6 divendres

—Sant Bru, fundador de la Cartoixa
Ba 1,15-22/Salm 78/Lc 10,13-16

7 dissabte

La Mare de Déu del Roser
—Sant Marcel de Capua, mr..
Ba 4,5-12.27-29/Salm 68/Lc 10,17-24

8 diumenge XXVII de durant l'any / Cicle A

La Mare de Déu del Remei
—Sant Simeó, profeta
Is 5,1-7/Salm 79/FI 4,6-9/Mt 21,33-43

Mor Cinto Casanovas, escultor i jesuïta

Delegació Episcopal per al Patrimoni Cultural

El dia 8 de setembre va morir Cinto Casanovas Corderoure, un jesuïta i escultor nascut a Santpedor l'any 1933. Casanovas entengué les dues grans pulsions de la seva vida —el fet religiós i el fet artístic— com dos fils d'una mateixa corda. Deixà petja artística en diferents indrets del bisbat, com Sant Martí de Tous, Sant Martí de Sesgueioles o la Cova de Manresa; l'any 2015 realitzà una magnífica escultura de sant Ignasi de Loiola per a la Seu de Manresa, que venia a afegir-se al record dels cinc-cents anys de la presència ignasiana a la capital del Bages.

L'any 2007 realitzà una exposició a L'Albergueria, Centre Cultural del bisbat de Vic, on amb el nom de «Dubtes interiors» expressava amb una sinceritat corprenedora la tensió humana entre el desig que flueix i les estructures que fixen. Deia el catàleg de l'exposició: «A vegades, allò que un voldria ha de contrastar-se, emmotllar-se i fer-se viu en un espai definit per altres realitats. A vegades, pilars bastits amb molt d'esforç no són pas suficients per a dimensionar allò que cal contenir per a fer-lo fèrtil, útil. Allò que un vol i allò que realment pot. Allò que flueix i allò que es manté rígid: quin diàleg més profund!»

Al cel sia.

Celebrats els exercicis espirituals per al clergat

Del 28 d'agost al 2 de setembre van tenir lloc Sant Nazari (Lluçanès), casa nadiua de la venerable Caterina Corominas (fundadora de les Germanes Josefines de la Caritat), els exercicis espirituals per a preveres i diaques del bisbat de Vic. Van assistir-hi quinze preveres i el bisbe Romà. Els predicà Mn. Marc Majà, vicari general de Solsona.

Catequesi: «Ni ensenyament sense vivència, ni vivència sense ensenyament»

Redacció

Avui, amb motiu de l'inici de curs, parlem amb Mn. Xavier Romero i Galdeano, delegat de Catequesi del bisbat de Solsona.

Vostè fa molts anys que està vinculat a la catequesi. Què creu que ha canviat darrerament?

A primer cop d'ull, si algú mira com es fa la catequesi avui, li sembla que ha canviat molt. Efectivament, la manera, sí, però no l'essència ni els fins. El que canvia és el «vestit» pedagògic, perquè els temps canvien i cal adaptar-s'hi. Això no obstant, Jesús amb els seus fets i les seves paraules és el mateix avui, demà i sempre. Així, doncs, no ha canviat l'essència de la catequesi, que és la de ser un instrument al servei de la Paraula de Déu (Sagrada Escriptura, Tradició i Magisteri de l'Església) i posar els catequizands (infants, joves i adults) en comunió amb Jesucrist. Això mai no ha canviat! Encara més, els seus fins són els mateixos de sempre: conduir al coneixement de la fe, iniciar en la celebració del Misteri (l'Eucaristia), formar en la vida segons Crist, ensenyar a pregar i introduir en la comunitat.

La catequesi és ensenyament o vivència?

Diuen que no es pot estimar allò que no es coneix. Per tant, és inseparable una cosa de l'altra: ni ensenyament sense vivència, ni vivència sense ensenyament. És a dir, transmetre la fe no és ensenyar valors, sinó facilitar que els catequizands tinguin una relació personal amb Jesucrist. L'objectiu de la

transmissió de la fe és que els catequizands descobreixin que Déu existeix i els estima i que és capaç de transformar la seva vida.

Ara que som a l'inici de curs, com podem animar les famílies a apuntar els nens a la catequesi?

S'ha de presentar la catequesi com un moment privilegiat en la vida dels infants que els ajudarà a explorar la fe i la vida cristiana; que els farà créixer en virtuts i els donarà eines per a desactivar egoismes socials i culturals, augmentant-los aquella generositat (que hem après del Senyor, de la Mare de Déu i dels sants) que tant admirem els grans quan la veiem reflectida en la vida dels qui conviuen amb nosaltres. La catequesi, a més, els ofereix un model: Jesús; un estil: no sols cuidar el cap sinó també el cor; una vida: cors capaços de creure i estimar. Qui no ho voldria per als seus fills?

Nomenament de delegats episcopals

Amb data de 13 de setembre el senyor bisbe ha nomenat Mn. Lluís Vidal Buxeda com a nou delegat episcopal per a la Pastoral de Joves, i Mn. Jaume Casamitjana Vilaseca, com a delegat episcopal per al Catecumenat.

Neix Ànima Estel, el primer canal «online» religiós 100% en català

És la principal novetat de la renovació de l'oferta de continguts de Ràdio Estel

El periodista Joan Armengol

Ràdio Estel ha apostat aquesta temporada 2023-2024 per renovar la seva oferta multicanal amb l'inici de les emissions d'aquest nou canal, el primer *online* vint-i-quatre hores cent per cent religiós en català.

El nou canal, disponible al web i a l'app Ràdio Estel Oficial, oferirà la litúrgia diària, programes històrics i música

religiosa i clàssica. L'objectiu és potenciar els continguts de servei pastoral i social i complementar-los amb la programació religiosa de l'emissora convencional ja existent.

Així, s'oferirà cada dia el programa «Sense distància» a les 19.30 h (una hora i mitja després de l'emissió en directe per FM) i també a les 12 de la nit, després del comentari de l'Evangeli, que tindrà igualment altres hores d'emissió (a les 13.15 h i a les 18.25 h).

Els oients també podran seguir en Ànima Estel les laudes (7.30 h) i les vespres (18.45 h) des de Montserrat, així com el rosari a les 18.00 h. Per descomptat, tindran tots els espais sobre religió i sobre vida de l'Església i emissions històriques, entre elles «Amb llum pròpia» (entrevistes personals conduïdes per Joan Armengol), «Mar de claror» (magazín sobre catequesi i evangelització que havia presentat la difunta Rosa Deulofeu), «Missatge en una ampolla» (música d'inspiració cristiana amb reflexions de Miquel Albert Soler i David Ciscar) i «La cantata del diumenge» (de Josep Miquel Serra i amb música de Bach des del calendari litúrgic).

No hi mancaran tampoc hores de música i, en la franja diària de les 8.30 h, el dijous hi haurà «Conexiones», un nou programa sobre comunitats cristianes diverses.

Inauguració de curs al Seminari Major Interdiocesà

El Seminari Major Interdiocesà (SMI), que agrupa els seminaristes de les diòcesis de la província eclesiàstica Tarraconense, va celebrar l'acte inaugural del curs 2023-2024 el dilluns dia 18 de setembre.

La celebració va començar amb la pregària de l'hora menor a la capella del Seminari, presidida per l'arquebisbe Joan Planellas i que comptà amb la participació de la resta de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, amb l'equip de formadors del Seminari, encapçalat pel nou rector, Mn. Pere Oliva, i amb els setze seminaristes que resideixen al SMI.

L'arquebisbe Joan es va adreçar als seminaristes per convidar-los a viure amb intensitat aquest nou curs i, de la mateixa manera, els encoratjà a treballar en equip per a tirar endavant els nous projectes pastorals en què estan immerses les diòcesis.

Actualment, Vic hi té 5 seminaristes, i Solsona, 3.

Ronaldo Nazario rep el baptisme

L'exjugador brasiler del Barcelona té 46 anys

Ronaldo Nazario ha compartit amb els seus seguidors d'Instagram un dels dies més importants de la seva vida. L'exjugador del FC Barcelona, campió del món amb el Brasil i actual propietari del Real Valladolid Club de Futbol, ha decidit fer un pas més en la seva fe cristiana i s'ha batejat als seus quaranta-sis anys.

Així ho ha explicat ell mateix en les seves xarxes socials, on assegura que el cristianisme sempre ha estat una «part fonamental» de la seva vida. «Amb el sagrament em sento veritablement regenerat com a fill de Déu», explica, afegint que haver-ho fet en una edat avançada li ha proporcionat ser més conscient de la situació, sentint-ho així

d'una manera més profunda i plena. «Renovo el meu compromís de seguir el camí del bé, lliurement, creient en l'amor de Jesús, en la caritat», afirma.

Ronaldo, nascut a Rio de Janeiro, és conegut com «O fenômeno» i és considerat per diversos organismes, personatges i mitjans vinculats a l'esport com el millor davanter centre de la història del futbol, així com un dels millors i més prolífics atacants. L'any 1996 jugà amb el Barça, posteriorment passà a l'Inter de Milà i en el 2002 va ser fitxat pel Real Madrid. Aquell mateix any guanyà el Mundial amb la selecció brasilera. En la seva etapa de jugador pogué saludar sant Joan Pau II.

El pulmó intel·lectual de l'Església

Inaugurat el curs a l'Ateneu Universitari

El dimarts dia 19 es va celebrar a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona l'acte acadèmic d'inauguració del curs 2023-2024 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), que integren la Facultat de Teologia de Catalunya, la Facultat de Filosofia, la Facultat Antoni Gaudí i l'Institut de Litúrgia *ad instar facultatis*, acte presidit pel Gran Cancellier de l'AUSP, el cardenal Joan-Josep Omella, i al qual van assistir els bisbes de les diòcesis catalanes.

El Dr. Joan Torra, pro-rector, va informar sobre l'elaboració del Pla Estratègic per a les quatre facultats, que descriu la missió de la institució, la visió que té de la seva situació i el seu posicionament institucional. «Després —afegí el Dr. Torra— ha de posar l'accent en els objectius, els projectes i les accions per als pròxims cinc anys; per a acabar aterrant en el que es durà a terme durant el curs que comença. [...] És indubtable que el nostre gran objectiu és omplir de contingut l'esquelet que ja tenim per a ser el pulmó intel·lectual de l'Església a casa nostra, que pensa Déu i l'explica en català.»

Acompanyem amb la pregària el Sínode de Bisbes

Romà Casanova, bisbe de Vic

El nostre camí sinodal diocesà, que hem conclòs fa poc, ha coincidit en gran part amb el camí del Sínode de Bisbes. Fou a l'octubre del 2021 quan el sant pare Francesc va convocar tota l'Església a posar-se en camí sinodal de cara al Sínode de Bisbes que se celebrarà a Roma a partir del 4 d'octubre pròxim. S'han realitzat ja diverses fases: la diocesana, la nacional, la continental; i ara pertoca reunir-se a Roma unes cinc-centes persones, en gran majoria bisbes, per celebrar l'Assemblea Sinodal. A més, el Papa ha volgut que es realitzi una altra assemblea l'octubre de l'any vinent. Tota aquesta dinàmica assenyalava la importància que per al romà pontífex té aquest sínode, tant per la qüestió mateixa que s'hi tracta —«Per una Església sinodal: comunió, participació, missió»— com perquè tota l'Església ha d'afrontar al millor possible els reptes que se li plantegen, en ella mateixa i en la societat.

Els qui no formem part de l'assemblea sinodal no podem desentendre'ns del que en l'Església universal estem vivint

Els qui no formem part de l'assemblea sinodal no podem desentendre'ns del que en l'Església universal estem vivint. El Sant Pare ha expressat clarament que «sense oració no hi haurà sínode». Per això, la crida a pregar pel Sínode de Bisbes ha d'arribar a la nostra consciència de creients. De fet, el Sínode és sobretot un esdeveniment de pregària i d'escolta, que no solament afecta els membres sinodals, sinó cada batejat, cada parròquia, cada comunitat, cada Església particular. El que és essencial en la dinàmica eclesial és el discerniment de la voluntat de Déu. L'escolta de la Paraula, en pregària, i

la invocació de l'Esperit Sant, juntament amb l'escolta del germà en el diàleg, són requisits indispensables en el camí del discerniment.

La nostra pregària pel Sínode de Bisbes, doncs, ha d'acompanyar el tram del camí que aquest està recorrent. Hem de revifar la nostra pregària, essent nosaltres, més i més, Església de l'escolta. Ens hem de deixar sorprendre per la Paraula que ens diu, quan l'escoltem de veritat, coses inesperades, noves; de vegades el contrari del que ens agradaria escoltar. També hem de redescobrir la pregària en adoració per a palpar la presència del ressuscitat entre nosaltres. La intercessió és una altra forma d'oració necessària sempre i concretada, en aquest moment, a favor del Papa i els membres de l'assemblea. No podem oblidar, finalment, l'acció de gràcies, que és adreçar la mirada a Déu, font de tot el que tenim i el que som.

